Muzika yra mano kraujyje

LAIMA APANAVIČIENĖ

*Lietuvių Fondo 55-mečio pokylyje „Ant laisvės sparnų“ muzikinę programą atliks dainininkė **Evelina Anusauskaitė-Young**, šiuo metu gyvenanti Californijoje. Programoje skambės populiarios lietuvių ir užsienio kompozitorių melodijos. Kviečiame skaitytojus susipažinti su jaunąja atlikėja.*

Evelina: laukite naujų dainų!

– Kaip prasidėjo Tavo muzikinis kelias?

– Esu kilusi iš didžiulės muzikų šeimos. Iš mamytės Jurgos pusės visa Vasiliauskų giminė yra puikiai pažįstama klasikinės muzikos mėgėjams. Tai – Augustinas Vasiliauskas, grojantis Valstybiniame Vilniaus kvartete, dėdė Bernardas Vasiliauskas, grojantis vargonais Vilniaus katedroje, daug giminaičių groja Lietuvos valstybiniame simfoniniame orkestre, dainuoja chore „Aidija” (vadovas Romualdas Gražinis). Be jokios abejonės, daugelis muzikos mylėtojų tikriausiai yra girdėję apie mano pusseserę dirigentę Mirgą Gražinytę-Tylą, dabartinę Birmingham simfoninio orkestro (City of Birmingham Symphony Orchestra) muzikos direktorę ir Los Angeles filharmonijos (Los Angeles Philharmonic) asocijuotą dirigentę.

Mano tėvelio Ričardo mama Joana buvo muzikos mokytoja, grojo akordeonu. Senelis gamino smuikus, o mano dėdė yra žymus džiazo pianistas ir Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Džiazo katedros vedėjas prof. Artūras Anusauskas.

Galiu drąsiai teigti, kad muzika yra mano kraujyje. Su ja užaugau, su ja ir gyvenu kiekvieną dieną. Abu mano tėvai pagal išsilavinimą yra muzikantai. Jų draugai taip pat yra muzikantai ir menininkai. Nuo ankstyvos vaikystės bet kokiuose namų pasibuvimuose tėvelis prisėsdavo prie fortepijono, mama pradėdavo dainuoti, o aš vis žiūrėdavau, klausydavau… Kol vieną dieną ir pati uždainavau.

– Lankei šokių mokyklą. Ar nekilo abejonių, ką pasirinkti – šokėjos ar dainininkės kelią?

– Taip, lankiau šokių mokyklą, bet niekada negalvojau, kad noriu būti šokėja. Nuo 7-erių metų iki šios dienos nebuvo nė vieno karto, kad svarstyčiau užsiimti kažkuo kitu. Tiesiog tvirtai jaučiu vidumi, kad dainavimas yra tai, ką turiu daryti.

– Kaip pasirenki repertuarą?

– Pradėjus mokytis naują dainą, tiesiog tai pajaučiu iš karto. Kažkas „spragteli” viduje – dainuoti pasirinktą kūrinį ar ne? Niekada neatlieku dainų, kurios man nieko nereiškia. Žinau, kad jei muzika nekels emocijų man, tai nesugebėsiu jų perteikti ir klausytojui, o tai man labai svarbu.

– Ne tik dainuoji, bet ir kuri dainas. Kaip ir kada gimsta dainos?

– Tai labai gražus ir labai sudėtingas procesas. Niekada nežinai, iš kur ir kada ateis tas įkvėpimas. Kartais jis tave aplanko matant nepažįstamą žmogų gatvėje. Imi galvoti: „Kas jis, apie ką mąsto, kodėl jis čia?” Kartais tiesiog kažkas pratrūksta viduje. To protrūkio nebegali sulaikyti ir sudedi į dainą. O kartais – tai tiesiog akimirka, kai vyras paliečia ranką ir supranti, kokia esi laiminga. Bet būna ir taip, kad mėnesį „dairaisi ir ieškai” tos dainos, bet negali parašyti net keletos eilučių.

– Esi dalyvavusi ir skynusi laurus ne viename konkurse bei festivalyje. Koks buvo įsimintiniausias?

– Ko gero, pats įsimintiniausias buvo „Avon Voices Global Talent Search” 2011 metais, nes po jo mano gyvenimas apsivertė aukštyn kojomis. Šio konkurso pusfinalio metu (iš viso buvo trys turai) pirmą kartą atvykau į Jungtines Amerikos Valstijas, į Los Angeles – savo svajonių ir meno miestą. Šios kelionės metu sutikau savo būsimą vyrą Adam. Po kelių mėnesių finalas vyko Times Square New York ir savo gimtadienio dieną aš sužinojau, kad laimėjau konkursą, kuriame dalyvavo daugiau nei 7 000 dalyvių iš viso pasaulio.

Laimėjusi šį konkursą ir sutikusi savo vyrą aš persikrausčiau gyventi į JAV.

– Nemažai vaidmenų sukūrei miuziklluose, vaidinai kino filme. Ar netraukia aktorės karjera?

– Tiesą pasakius manau, kad dainuoti man sekasi truputėlį geriau nei vaidinti. Tad kad ir kaip tai patinka, negalvoju apie aktorės karjerą, nors miuziklai man yra kažkas stebuklingo, juose susijungia teatras ir šokis, grimas ir istorija, dekoracijos ir kostiumai – ne vien dainavimas.

Vis tik man dar žaviau yra tai, kad, gyvendama Los Angeles, atradau dainų kūrybą ir dainavimą filmų garso takeliams (muzikinis įrašas sinchroniškai akompanuojantis filmų, televizijos laidų, video žaidimų vaizdus – L. A.). Buvau paprašyta su orkestru įrašyti dainą populiariam CBS televizijos serialo „Scorpion” garso takeliui. Labai apsidžiaugiau. Žiūrėdama serialą ir žinodama, kad mano balsas ir kūryba tuo metu yra transliuojama milijonams žmonių visoje Amerikoje, pajutau neapsakomą jausmą.

– Ar lengva merginai iš Lietuvos skintis kelią į profesines aukštumas Amerikoje?

– Tikrai nelengva, bet ne todėl, kad esu iš Lietuvos, o todėl, kad čia iš viso pasaulio suvažiuoja patys geriausi kūrėjai ir atlikėjai.

Kai žmonės sužino, kad esu lietuvė, dažnai išgirstu, kad tai – privalumas, mat jei kalbi angliškai pakankamai taisyklingai, tuomet ir tavo akcentas, ir tavo istorija tampa labai patrauklūs. Daug kam Lietuva su savo pilimis ir miškais skamba paslaptingai ir egzotiškai.

– Ne vieną projektą vykdei su žinomu režisieriumi ir operatoriumi Adam Margolis. Kaip jūs susitikote? Ar sunku dirbti su tokio lygio žvaigžde?

Adam Margolis yra vienas geriausių mano vyro Adam draugų. Jie kartu studijavo filmų kūrybą USC School Of Cinematic Arts. Jei ne jų pažintis, vargu, ar taip greitai būčiau galėjusi bendradarbiauti ir kurti muzikinius įrašus su tokio lygio operatoriumi ir režisieriumi.

Su juo dirbti yra be galo lengva, nes iš jo nesklinda arogancija, nepaisant, kad jis yra laimėjęs penkis „Emmy” apdovanojimus, filmuoja televizijos laidas „Dancing with the Stars” ir „The X-Factor”. Tai žmogus, kuris yra puikus savo srities profesionalas. Dirbdama su juo jaučiu absoliutų pasitikėjimą tuo, ką jis sako ar daro, galiu išgauti geriausią rezultatą, galiu susikaupti savyje. Tai ir galimybė mokytis iš geriausių, ir pati didžiausia dovana man, einančiai pasirinktu keliu.

– Ar turi laiko laisvalaikiui?

Aš visada sakiau, kad menininkai neskaičiuoja darbo valandų, todėl neturi ir laisvalaikio. Mūsų gyvenime darbas ir laisvalaikis eina kartu. Net romantiškos vakarienės su vyru metu vis tiek visada girdėsiu, kokią dainą groja restorane, analizuosiu, kaip parašyti žodžiai, o dažniausiai apie tai diskutuosime abu su vyru, nes jis yra lygiavertis partneris mano muzikiniame kelyje. Kartu rašome dainas, jis režisuoja mano muzikinius vaizdo įrašus, taip pat vykdo profesionalias mano projektų foto sesijas. Taigi mes „neišlipame” iš tos meniškos aplinkos nei ryte, nei vakare.

Kartais tai pasidaro labai sudėtinga. Ypač tada, kai kažkas nepavyksta, nesiseka ir negali tiesiog uždaryti durų ir atsikratyti minčių iki ryto. Tačiau dažniausiai aš jaučiuosi dėkinga, kad mano gyvenimo kelias yra susijęs su menu, nes jis – toks spalvingas.

– Gal gali pasidalinti ateities planais?

– Per šį pusmetį susipažinau su keletu labai įtakingų muzikos pasaulio atstovų, kurie sutiko mane pakviesti pokalbiams, kai jausiuosi pasiruošusi jiems kažką parodyti. Tad pastaruosius mėnesius praleidau labai intensyviai kurdama naują muziką ir dirbdama su įvairiais muzikos prodiuseriais.

Išmėginau save visai kitokiose pop muzikos spalvose, ieškojau to „spragtelėjimo”, kad balsas ir dainos skambėtų išskirtinai, kitaip ir savitai. Tai labai sudėtingas procesas, nes kiekvieną kartą, kad pažvelgtum į savo vidų, turi nusimesti susiformavusį įpročių, saugumo apvalkalą. Tačiau man pačiai kuo toliau, tuo labiau patinka pažinti save, kopti į profesines aukštumas.

Kitas mano planas – pradedu rinkti muzikantų grupę, kad kartu su ja galėčiau savo kūrybą pristatyti Los Angeles klausytojams. Taigi laukite naujų dainų!

– Ačiū už pokalbį. Linkiu kūrybinės sėkmės ir iki susitikimo Čikagoje.